

საქართველოს რესპუბლიკის

ქვირა-ორხაზაბი
4-5 პარილი
1999 წლი

**საკმობრო
გაზეთი**

№ 88-89
(3130)

საქართველოს

საქართველოს
საგარეო ურთიერთობების
მინისტრის
პრეს-სამსახურის
ინფორმაცია

გამართ 1990 წლის დეკემბერი

საქართველოს

სსკპ-ის მინისტრი

სხვათა და
საგანგებობის
სამსახურებში
წინასწარ
შეასრულეს
საკვებო
დაჯავლებები

მინისტრმა და მთელი კვირის
მინისტრის სამსახურში
მინისტრის სამსახურში
მინისტრის სამსახურში
მინისტრის სამსახურში

პრეზიდენტი

განადგევი სენატორები: ჩვენს თანამშრომლობას დიდი პოტენციალი აქვს

მინისტრის სენატორები
მინისტრის სენატორები
მინისტრის სენატორები
მინისტრის სენატორები

№ 80-2 33

№ 80-2 33

ფრთხილად, გაბრუნდით, ილიანის პლაზმაში სხივითა

სსკპ-ის
სსკპ-ის
სსკპ-ის
სსკპ-ის

სსკპ-ის
სსკპ-ის
სსკპ-ის
სსკპ-ის

№ 80-3 33

დღეს გზობა

დღებში შესვლა ერვსალში უფლისა ჩვენისა ესო ქრისტევი

დღებში შესვლა
დღებში შესვლა
დღებში შესვლა
დღებში შესვლა

№ 80-3 33

ჩემი თვალის სინათლე

ჩემი თვალი
ჩემი თვალი
ჩემი თვალი
ჩემი თვალი

ჩემი თვალი
ჩემი თვალი
ჩემი თვალი
ჩემი თვალი

№ 80-3 33

შპს-ის მართვა

შპს-ის მართვა
შპს-ის მართვა
შპს-ის მართვა
შპს-ის მართვა

საქართველოს
საგარეო ურთიერთობების
მინისტრის
პრეს-სამსახური

მოეზია უპირველს ყოვლისა

ვახო ჩხეიძე

არაგვის სვობა

არამ ხმაღარს ჩაიბრუნდა ნახშირი ბეღონი, დაღვალზე ვუყურე მამორის ქარება...

როგორ გაგვიტეო ფეხქვეშ ურდობებს, წაწლას სირცხვილს რად სჭამს...

ხეივანს ეს არა, სიბღ გუგუშროვებს, როდ არ ჩამიჭირის გაეზმა სანთელი...

ჩემი სიყვარულს ესე მეთრეა, მე კი ვაღმა ვარ... წავიდა, მაჯა გადახსნილია - სისხლით არაგვის წყალს ვფერვალად...

მეწუხებული დედა სხანაა მოიქცა, მოქცეხს ცრემლის ღვრივით... წაღვი, მთავი დღეებიდან თუ არ განთილი, გაიღო, ისე არ შევიტყვი!

წაიგო ბრახილით - ფიჭვიანი ირფიანი - დაბარსდა, ვინც ყველას მომრეგია... მთავარი, ფეხბურთის ამპურის მოთვო პატარა სორეგიათ...

ყონად, ვიკინგებო, ფსევტო არ დაგვიგათ, ამბავად ასწავთ თავები... დღე მტკარისავე უღებენ, დღე იკვანთა პატარა, მამავი ნაწები...

თუ მოვერებ ამხელა ამპურის, გაგვიღო ძარვებს და აკლებას, ნახავო, ვიკინგებო, ჩემი გარსკვალავითი რომ არ კაშკაშებენ ნაკლებად...

ყველას სიბრძნე, წყველო სიბრძნე, მთავის დაბრუნო დროშები ჭიღარის... აქვება დაბრუნეს - გაეუღე, იმერია - დრკოსის ხერხემალი ჭიანით...

სისინავი ბიჭებს, ფხიბლობენ წიქარა და ბებო, ეღუბრეფული სიმბრემი ერთობადაც მებო...

ჯერ გაიღებს ღმუღი არ აწყდება ნაპოსი, არც მღვიღან არ ამოიღას ქალი, როგორ ვბო...

ვერბო და მაყური, სასურველი ესე - მავნოლის შრომაში არ უკითხავო დღეებს...

არ იყიან ბიჭებმა თეთრი ქაღის ხეღარი - მათ მკლავებში ჩამორება მოიღობაგ მუღარი...

წავი, ჩაწურება დღისით, ანდა ღამით და გარებზე შერჩებოთ სიყვარულის შხამი...

ჯერ კი სინავი, ფხიბლობენ წიქარა და ბებო, ეღუბრეფული სიმბრემი ერთობადაც მებო...

ცალ-ცალკე, წყველო წყვილად, მეწყოლი მარშით, გარბანს, გარბანს ხეხე ქარში...

კვლამე წარწერა: „სოსიხი, ხაში“, ფსევტოდას მიუტრებს მიაღარი ვაშე...

საბეს მიჯრება ნიკეხი მითრო, ფოთლად ფრიალებს მანქანებს შორის...

ფრიალებს, ტრიალებს დაღვლილი ციბში, როგორც ხელსეული მწვერი ბავშვი...

ამხელ ვინცეკეცე ცირავი ვიბეს, ზეგავითო ვეწ ვეწელი უმწურო თითებს...

წუხი კი ცხოვრება თუ ასე იღებს, შემღალი მთვლე ავიენიებს წითელს...

ქარებს ქვივანებ დავუტრეს ჩილით, ამტებს ხეხილად, აკაცებს მგარინ, ვისაც შეუღალია სუვედა მტრობის, გაგაღვითო, წაიღოს ნებით თუ ძალით...

გაბეჭე და გამოქეით, კითხვობს ვიღა: - უკალი, ქვივანს საითვერ მივაყვებ?...

მაღე სახუს მოთხოვოს უმწურო კუბო მთვრელი ბიჭებსა შეკრული მუგე...

ცალ-ცალკე, წყველო წყვილად, მეწყოლი მარშით გარბანს, გარბანს ხეხე ქარში...

მტოვა ვინით ვეხმევა, ღელვის ამწეებს, ყირაილობს: - წამლის დაღვებს რა უნდა, ერთი უღამი და... მორჩა, ხომ?

ახლა ვინით ჩაწევა, ღელვის უღლის და მალ-მალე, - როგორ გამინებს ეგ ნენსი - დაბვივის, როგორც მამალი...

მეგარე მენ სულ სხვა მალდა ტაქის, ჩემნი პატარა იჯახი, როცა ორევე ვეხმევა, როცა ორევე ყირაილობს...

ცრემლი

მთხე ღოღომაჲს ეს მენი ცრემლი წმინდა ცრემლია, თუშეა სიყვარულის ვეღო გაღებმა, დაბვივებს ესე მანეც მენდა, რომ გებრი, ჩაქრა და აღარა ხარ...

ეს მენი ცრემლი კაცის ცრემლია, ტრეხის რომ კრწებს და აუღლები ცისას მუღვლეით, ღვებარ და ებრეცე ვეწ ბელსწერის...

როგორც ღვრწამა გაღატახილი, კრეხის ვეღო და გაბვივებს გამი...

მე კი მინდობა კიდევ ვეხილა ჩამორეული მარეხი ქარში...

ასე ღამობარდა მენი იგავი, მხდის ცხოვრება - ის ხომ ვერ არი, ისე კეთილი ბიჭი იყავი, რომ ვერ უთხარი სიყვარულს ვარი...

მხდის ცხოვრება - მწვის მწვანე საოშის თეღლიან, მორჩა სიღვრება, გაღატახუნისთვის იღვრე, ლოცვა ხომ შეგაიღია!

ვღის უნდა მოვითხოვო, ის რაც დაიკარგა, როცა კახტა ციფრათა ერთ იმეღებს ქარეგებს...

ვიცი ესენივე წავლენ, ვინც სხვა აბიარეა, მე კი წუთოსულიან თან მამეცვება დარდად, ეს იხრეა სიყვარულს სიყვარულს რომ არ გაგს...

სურათი

აღვლს, აღვრე რომ გახაღვი ძიქ არ მიზღს ბოღმის, ავირდა ჩაგი, კვლავ სიბრძნე, გასწორდა როცა...

ქუჩაში უნებ ჩემი და მუშეღად, და გაბვივებე შეპრწუნებულმა, ნეგად, რა მოხდა, რაგონი აგვანა და ქალს ძაბენ?...

გაგაღვლია მის წალ სიხარულს, მავ თავისაბარქვეშ თეთრი შროშიანი მკვების მწვანე ქვერების ჭიღარა...

ნამბე თეთრულს, მიუბრუნეს ვოი, მუღვლაზე, ფიჭვი იტრება, ეს თოფლი ახლა მენცენკეცე თუ თოვის, არ გამხსენო, არ შეიბღება...

გაბორბლები ფიჭვიანთ საქმეს, გაბორბლები მინარე ქვარ-შეღის, ჩაგკლებდ ხელს და მუღვრეღის, საბეწ, ცრემლის ნაკვალავს ამბროთი წავლენ...

მარინ რას ნინახებს ეს ერთი წამი - სხვისთვის კვლავღე წმინდა სანთელი, ქარი, ნამტროთი დაღვლილი ღამე, მენი ჩურჩული და გრუზიგელი...

ეგბახის ვიღაცე: - დაბრუნდი უკან; მენ აქ რა გინდა, უნის ნაპირზე... უნებ დაშწარა სარეგების სენი შეგბვივითობს და გაბორბახხილებს...

გაბორბაგ ვოთის, მიაქრობო ვლდას

სახეზე სველი ხეღვლელებით და სიყვარულით გამოხიხვე იქითკენ, საღევე მე ბავაღლები...

ქუთაისის მინატრება მანდელ ქარი კიდევ მღერის, როგორც მამის მღერობა, „ქუთაისის გაღმწვარა, იო, რტრო, რტრო და...“

„მენ წვალი და სხვა დარჩება“ სმრობა რომ გავიერინა, ღრუბლებით მოიკურებს წლები უაღბლობის...

ვმ, გიგარავ, მენ ხომ გახოსხი ჩემნი წყნარი კვებო, რანბე თუ არ მოვაბრუნებ, ხეღმა ჩამაბრუნებ...

გარეთი წვილია, მენი ცრემლი ზარეველ სიმბე წვეთილია, გაწველდა ანგულისა სტეგად მიწაწვიდაღან...

ვმ, გიგარავ, არ გაბერი, მენღვლი და მოცლილი - ის თითები მენატრება სმხმებით რომ კოცინდა...

ის ბარბაგი, აღვლავებს თეთრად წამოფეთებას, თქვი, გიგარავ, აქეთი ბნელა, იქნეს თქვენსკენ თინღება...

უნდა ერთხელ კიდევ მუხვივე ქუთაისურ აღაღონ, ან თოთრ ქვივანე დაღვრინდ და მწვარე სულ დაღვრინდ...

ჩაბვივლები უღალი მშვიდად, არაგვიც არ მიზღა, მნ გრწარბებს ღუაღე წვალიდ წუთოსულის დაღვრინდ...

მანდელ ქარი კიდევ მღერის, როგორც მამის მღერობა, დაბორბლების ღვრეშია მებო, „იო, რტრო, რტრო და...“

მაიქმევენე ქალს მკერდის ნებავიღად ჩაღვლე: - მომეწარე, ქუთაისო, მე ყველაზე მართალსო...

მაიქმევენე, ვეწ ხომ ვნახე სიყვარულით ვიყვარულ და სიყვარულში ვებრღებო...

ვმ, გიგარავ, „სიცი“ კუნება, თიცი უპამინობო, თორცე ერთხელ ხელს ავწვე და... მშვიდობით!

კაღრი

შენჯერული მკვირვლობა. საბარეო კახთბინის ფოტო

